KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 30 december 1998 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid en door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting verzocht hun van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1997 houdende de voorwaarden waaraan privaatrechtelijke kredietinstellingen moeten voldoen om sociale leningen met gewestwaarborg toe te staan voor het bouwen, kopen of verbouwen van sociale woningen", en op 10 februari 1999 om mededeling van dat advies verzocht binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, heeft op 16 februari 1999 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2˚, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het spoedeisend karakter gemotiveerd als volgt :

> "Sinds het begin van vorig jaar zijn de sociale kredietvennootschappen die van de ASLK overgegaan zijn naar de VHM, op kruissnelheid gekomen. Om de funding van deze sociale kredietvennootschappen te kunnen garanderen wenst de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij over te gaan tot een effectiseringsoperatie. Hiertoe werden eind december 1998 een aantal ontwerpen van besluit door de regering principieel goedgekeurd en voor advies op 1 maand aan de Raad van State voorgelegd. Zopas heeft de Vlaamse regering dan beslist om advies op 3 dagen te vragen over deze besluiten. Het ontwerp van besluit dat hierbij voor advies wordt voorgelegd is hier één van. Dit ontwerp voert de nodige wijzigingen aan het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1997 door om deze operatie mogelijk te maken.
>
> Gelet op het feit dat het te effectiseren bedrag stilaan hoog oploopt, is het de bedoeling om nu op zeer korte termijn over te gaan tot de oprichting van deze vennootschap voor belegging in schuldvorderingen en dan tot effectisering over te gaan".

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe een aantal wijzigingen aan te brengen in het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1997 houdende de voorwaarden

waaraan privaatrechtelijke kredietinstellingen moeten voldoen om sociale leningen met gewestwaarborg toe te staan voor het bouwen, kopen of verbouwen van sociale woningen, teneinde de betrokken kredietinstellingen de mogelijkheid te bieden een vennootschap voor het beheer van schuldvorderingen op te richten. Bovendien hebben een aantal van die wijzigingen tot doel het voor de betrokken instellingen mogelijk te maken om herfinancieringsleningen toe te staan.

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

Zoals vóór de vervanging van artikel 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bij de wet van 4 augustus 1996, kan de mededeling van het advies van de afdeling wetgeving binnen een termijn van ten hoogste drie dagen slechts gevraagd worden "in spoedeisende gevallen die in de aanvraag met bijzondere redenen worden omkleed" (artikel 84, eerste lid, 2˚). Thans voegt de wet hieraan toe dat, in een dergelijk geval, "de motivering die in de aanvraag wordt opgegeven, overgenomen (wordt) in de aanhef van de verordening" (zelfde bepaling).

Het laatstgenoemde vereiste is door de wetgever opgelegd om mogelijke misbruiken te voorkomen. Een overheid die de dringende noodzakelijkheid ten onrechte inroept om binnen drie dagen een advies te verkrijgen, loopt het risico haar besluit wegens een ontoereikende motivering vernietigd te zien door de Raad van State, afdeling administratie (1).

---

(1) Memorie van toelichting bij het ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 4 augustus 1996, Parl. St., Senaat, 1995-96, nr. 321-1, pp. 14-15; verslag namens de Senaatscommissie, Parl. St., Senaat, 1995-96, nr. 321-6,

In de uitoefening van haar preventieve controle op de wettigheid van de haar voorgelegde ontwerpen van verordening, dient ook de afdeling wetgeving de voor het spoedonderzoek aangevoerde redenen te beoordelen. Als die afdeling van oordeel zou zijn dat het beroep op de spoedprocedure niet regelmatig gemotiveerd of niet wettelijk verantwoord is, zou zij een gebrek vaststellen dat de adviesaanvragende overheid onmogelijk nog kan verhelpen, gelet op de verplichting om de opgegeven motivering zonder meer in de aanhef van de ontworpen verordening op te nemen. Een dergelijke vaststelling maakt een verder onderzoek van het ontwerp dan ook volstrekt overbodig.

Hieruit volgt dat de behoorlijke motivering van het verzoek om spoedbehandeling een voorwaarde is voor de ontvankelijkheid van de adviesaanvraag.

Te dezen wordt de dringende noodzakelijkheid in wezen niet verantwoord, doch wordt enkel een loutere beschrijving gegeven van de aanleiding tot het vaststellen van de ontworpen regeling, gevolgd door de mededeling dat het de bedoeling is om op zeer korte termijn over te gaan tot het nemen van bepaalde maatregelen.

In die motivering worden dus geen - op concrete gegevens gesteunde - objectieve redenen aangevoerd waarom het ontworpen besluit binnen een zo korte tijd genomen moet worden dat een beroep op de spoedprocedure van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gewettigd zou zijn. Een dergelijke motivering, die

---

p. 24.

neerkomt op de loutere affirmatie dat het geval spoedeisend is, moet worden gelijkgesteld met de afwezigheid van motivering.

De adviesaanvraag is derhalve onontvankelijk.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	A. ALEN, H. COUSY,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. W. PAS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS W. DEROOVER